

Ano, již poosmnácté se konal festival trampské písně v Pikovicích. A jako už kdo ví pokolikáté nabídl pestrou žánrovou směsici mimofolkových žánrů. Tentokrát s asi poloviční účastí publika než v minulých letech, protože ranní počasí vypadalo hrozivě. Úderem půl jedenácté spadla poslední kapka a odpoledne se vyčáslilo, vysvitlo sluníčko a tak někteří opozdílci dorazili ještě odpoledními vlaky. Úderem půl jedenácté taky festival odstartovala skupina **Knezaplacení** muzikou na pomezí folku a moderní trampské písně. Vlastně jim spíše komornější začátek před méně diváky slušel, rozjetému kotli by asi čelili hůře. Byli v podstatě jedinými reprezentanty takovéto muziky. Příznivci tradičního bluegrassu si přišli na své při vystoupení skupin

Brzdaři

(Kutná Hora, s Petrem Žížkou) a

Flashback

. Do této kategorie bychom mohli zařadit i jednu z hvězd večera, skupinu Cop.

Cop

je ale už dále v syntéze bluegrassu s jinými žánry. Tradiční skupinovou trampskou muziku reprezentovali zejména festival uzavírající

Žraloci

z Chocerad (velmi purističtí, leč i velmi příjemní a taky velmi početní) a

Kamarádi Staré řeky

. Trampgrass byl zastoupen tradičně hrajícími a písně objasňujícími

Paběrkami

, veselá stránka trampské muziky byla reprezentována

Vlakem na Dobříš

. Na pomezí trampské muziky a country je

Staré sedlo

(z té modernější stránky) a

KTO

(z té stránky tradičnější), a country (tentokrát více i tu tradiční, nejen moderní a military) reprezentovali

Taxmeni

. Největší popularitu ale měli tentokrát sólisté nebo skorosólisté:

Štěpán Rak

dostal publikum svou hrou na kamennou kytaru a fanoušky byla před, během i po vystoupení obklopena

Jitka Vrbová

(se Standou Chmelíkem - Akáty). Nechyběl stále mírně swingující domácí, "pořádající" pikovický

Posázavský expres

s duchovním otcem festivalu Jirkou Rážkem. Že si ale folk s trampskou muzikou rozumí, se ukázalo při vystoupení

Žalmana a spol.

, který citlivě zvolil repertoár právě pro tento typ festivalu a návštěvníků. Bylo to trošku z jiného světa, ale hodně příjemného, blízkého a známého světa. Nu, a perličkou bylo vystoupení znovuobnovené skupiny

Kvokál

. Zpívá jim to jak dřív, lépe to snad charakterizovat nelze.

Navzdory výše uvedené žánrové pestrosti (nebo právě kvůli ní) publikum reagovalo spontánně a s nadšením na všechny interprety, a to je dobrá zpráva pro příznivce stírání hranic mezi žánry. A ještě pár technických dat: zvučil jako vždy rychle a dobře Pája Jindrák, pomáhali Marek Zavřel (ten si i zakvokal s Kvokálem) a Šaolín s šátkem nejprve proti dešti a pak proti sluníčku, uvázaným na "babku". Inspici měla na starosti na tomto festivalu poprvé Maruška Navrátilová ze Mlejna a bylo vidět, že má interprety zmáknuté. Moderovali autor článku a Pepa Chmel (také z Countryradia). I ČD se "pochlapily" (nebo jim oběh prostě tak vyšel), a na posledním vlaku do Prahy (bohužel hodinu před koncem festivalu - dřív to bývalo lepší, jezdil o hodinu později a i moderátor vlak stíhal) jely 4 "modrý patra" a ne 6 "krabiček", jak bývalo zvykem. Samozřejmě že je třeba zmínit všechny pikovické občany a hasiče zvláště, bez nich bychom se nemohli těšit na 19. ročník - zase třetí sobotu v květnu 2010. A poučení pro příště? Příště nedejte na (špatné) ranní počasí!